

תפ (טבריה) 40493-04-24 - מדינת ישראל נ' מוחמד איברההים

בית משפט השלום בטבריה בשבתו בבית משפט השלום נוף הגליל -נצרת

ת"פ 40493-04-24 מדינת ישראל נ' איברההים

לפני כבוד הנשיא ניר מישורי לב טוב

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

מוחמד איברההים

נאשמים

גזר דין ללא הרשעה

הערת בית המשפט : רצ"ב נוסח גזר הדין לאחר מחיקת תכני תסקיר שירות המבחן

1. הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון דיוני בביצוע עבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה - עבירה לפי סעיף 447 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי במועד הרלוונטי לכתב האישום היה הנאשם סטודנט במכללת כנרת בעמק הירדן (להלן: "המכללה"), כמו כן, בבניין בו נמצא מדור הבחינות במכללה (להלן: "מדור הבחינות"), אוחסנו כלל המבחנים החדשים שטרם פורסמו ועליהם עתידים להיבחן הסטודנטים של המכללה (להלן: "המבחנים").

בתאריך 21/02/2023 בשעה 23:57 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למדור בחינות. באותן הנסיבות, התפרץ הנאשם למדור הבחינות באופן שפתח את הברגים של חלון מדור הבחינות ונכנס דרך החלון בכוונה לצלם מבחנים באמצעות הפלאפון.

3. במעשיו האמורים הסיג הנאשם גבול כדי לעבור עבירה.

4. טרם הרשעת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן הורה מותב זה על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם אשר במסגרתו יחווה שירות המבחן את עמדתו בשאלת הרשעה או

הימנעות מהרשעה.

5. תסקיר שירות המבחן

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

לאור כל האמור לעיל ממליץ שירות המבחן לסיים את ההליך המשפטי ולשקול אפשרות לביטול הרשעה על מנת לא לסטור אפשרויות לימודיות ותעסוקתיות.

שירות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם צו שרות לתועלת הציבור כעונש מוחשי וחינוכי בהיקף של 120 שעות.

6. טענות הצדדים לעונש

ביום 28.10.2025 טענו הצדדים לעונש.

טיעוני ב"כ המאשימה

טיעוני המאשימה נשמעו בע"פ והוגשו בכתב (ת/1).

1. לטענת המאשימה כתב האישום אומנם תוקן לאחר משא ומתן והליך גישור לעבירה קלה יותר, (מפריצה (סעיף 407(ב) לחוק העונשין) לעבירה של הסגת גבול כדי לעבור עבירה (סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין) , אך על אף התיקון המאשימה הדגישה כי קיימת חומרה לאירוע מעצם תוכנו, כניסה בשעת לילה מאוחרת למקום (מכללה) וצילום בחינה בה היה אמור להיבחן.

2. בבחינת הערכים החברתיים המוגנים נפגעה זכות לקניין, הזכות לפרטיות והזכות לביטחון ותחושת הביטחון.

3. הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

4. לעניין הרשעת הנאשם חוזרת המאשימה על עמדתה להרשעה .

המאשימה הפנתה בעניין זה לע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל וטענה כי אי הרשעה היא "חריג לכלל" שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם. אי הרשעה תעשה במקרים נדירים והינה ה"חריג שבחריגים" (רע"פ 1949/15 תקרורי נ' מדינת ישראל, רע"פ 5431/15 פלוני נ' מדינת ישראל ורע"פ 1746/18 פלהיימר נ' מדינת ישראל). על מנת להימנע

מהרשעה על הנאשם להצביע על פגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו, פגיעה שהנאשם לא הוכיח לגישה במקרה הנדון (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל ורע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל).

על כך הוסיפה המאשימה שככל שבית המשפט יתרשם יש נזק קונקרטי, יש ליתן את הדעת לכך שמעשיו של הנאשם מעידים על חוסר אמון שניתן לתת בו, חשיבות עליונה לכך שהרישום הפלילי יישקף את מעשיו.

5. לטענת המאשימה יש לדחות את המלצת שירות המבחן בעניין הענישה (אי-הרשעה ושל"צ). נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

6. לעניין המסמכים שהוגשו על ידי הנאשם, מסמך חברת "אבי שלצר בע"מ" טענה המאשימה כי המסמך המעיד על העסקתו של הנאשם כקבלן משנה אינו ברור, וכי לא ניתן להבין מי פירט את המסמך. לכן, היא אינה מוצאת הרבה ערך במסמך זה.

7. המאשימה עותרת להרשעת הנאשם והטלת מאסר על תנאי לצד קנס כספי והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

טיעוני ב"כ הנאשם

1. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר בעבירה קלה של הסגת גבול. במועד ביצוע העבירה הנאשם היה סטודנט שנה שלישית להנדסת מים, היה בתקופת מבחנים והוא פעל מתוך לחץ מרמת הקושי של הבחינה הצפויה והעריך כי לא יוכל לעמוד בה. הוא נכנס לצלם את הבחינה במטרה לפתור אותה לפני המועד הקבוע. הנאשם פעל בשביל עצמו.

2. הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעשיו, הן בחקירותיו הראשוניות והן בפני שירות המבחן ובית המשפט. מדובר בהתנהגות חריגה למהלך חייו התקין של הנאשם.

3. לטענת בא כוחו של הנאשם, הנאשם "שילם" כבר בתחילת ההליך במעצר ראשון בחיי שנמשך כשבועיים-שלושה. בנוסף, הוא סולק מלימודי הנדסת מים לאחר שלוש שנות לימוד אקדמיות, מה שגרם לו לתחושת בושה וחשש כי שנות לימודיו ירדו לטמיון.

4. הנאשם רווק ומתגורר עם בני משפחתו. סועד את אביו הסובל ממחלת הסרטן (כפי שעולה ממכתבים רפואיים מבית החולים הדסה מיום 21.01.2024 ו-18.10.2023, ואישור תור לטיפול מיום 23.10.2025, הכל בנספחים **נ/1**).

5. בעקבות מצבו הרפואי של אביו הנאשם קיבל ייפוי כוח לנהל את העסק המשפחתי "מ.פ. תיקון צנרת" (מכתב האבע לייפוי כוח מיום 26.10.2025, נ/1).

6. לעניין הרשעת הנאשם טען בא כוחו כי הרשעה פלילית תפגע קונקרטיית ביכולתו של הנאשם לנהל את העסק המשפחתי, שכן החברה עובדת מול גורמים רגישים (כגון משרדי ביטחון ותאגידי מים) הדורשים בדיקות רקע (מכתב מחברת "אבי שלצר בע"מ" מיום 27.10.2025, נ/1). בנוסף, הרשעה פלילית תפריע לנאשם להירשם מחדש ולהמשיך בלימודי הנדסה בעתיד, שכן הוא זקוק לגיליון ציונים. הנזק הוא לא רק כללי אלא בעל השלכות קונקרטיות על עתידו המקצועי והאקדמי.

7. לטענת הנאשם יש מקום לחרוג מהכלל ולהימנע מהרשעה במקרה זה. נטען כי ככל שמעשה העבירה קל יותר, ניתן להסתפק בפגיעה בעוצמה פחותה יותר ועל כך הוסיף שבמקרים דומים כלל לא הוגש כתב אישום.

8. ב"כ הנאשם התייחס למבחני עזר שנקבעו בפסיקה לבחינת שאלת ההרשעה. טען כי זוהי העבירה הראשונה והיחידה של הנאשם, לא נגרמה פגיעה ישירה באחרים כתוצאה מהעבירה, מדובר בהתנהגות מקרית ולא בדפוס עברייני, הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו ומביע חרטה כנה (הגיש אסופת פסיקה לעניין אי הרשעה / ביטול הרשעה). נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

9. ככל ששורשע הנאשם, טען הסניגור שההרשעה תהווה "כתם" משמעותי שיפריע באופן מהותי לתחומי פעילותו העתידיים של הנאשם (לימודים ותעסוקה).

10. שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך המשפטי ולשקול ביטול הרשעה, על מנת "לא לסגור דלתות" בפני אפשרויות לימודיות ותעסוקתיות עתידיות של הנאשם. כן המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור (של"צ) בהיקף של 120 שעות, כעונש מוחשי וחינוכי.

11. ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את המלצות שירות המבחן ואף הציע להוסיף שעות של"צ על מנת להימנע מהרשעה. לגישתו, עונש של 120 שעות של"צ הוא עונש "חמור שמרגישים אותו" ויש בו כדי לפצות את החברה, בניגוד למאסר על תנאי שאינו נתפס כעונש מוחשי. הרשעה, לטענתו, היא "כתם" שעלול להפריע במהלך חייו של הנאשם.

דברי הנאשם

הנאשם הביע צער על מעשיו וחרטה כנה. הוא הדגיש כי לא חשב על ההשלכות באותו זמן וביקש שמעשיו לא יגרמו לו לבעיות בעתיד וכי יש בכוונתו להמשיך ללמוד אך הסביר שאינו יכול להירשם ללימודים כרגע מכיוון שהוא זקוק לגיליון ציונים, והוא ממתין שמצב אביו ישתפר כדי שיוכל לשוב ללימודיו.

7. דיון והכרעה: הרשעה או אי הרשעה

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, תסקיר שירות המבחן ומכלול הנסיבות מצאתי כי נוכח נסיבותי החריגות של תיק זה, יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם בדין ולאמץ את עיקרי המלצתו של שירות המבחן ואנמק:

הכלל הוא, כי מי שהודה בפלילים, יורשע בדין. החריג הוא, הימנעות מהרשעה.

בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' שמש, פ"ד נ(3) 682, קבע בית המשפט העליון בעמ' 683, כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן."

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נבו(3) 337 (להלן: **"הלכת תמר כתב"**), במסגרת הלכה זו נקבעו בין היתר, התנאים הנדרשים להימנעות מהרשעת הנאשם בדין ולפיהם, הימנעות מהרשעה בדין אפשרית בהצטבר שני גורמים:

ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם **ושנית**, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

באשר לסוגיית אי הרשעה ראו ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין, [נבו] תק-על 2007(3), 3596, שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלוונטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם - גיל, עבר קודם - אם נורמטיבי אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש גם לשקול במבט רחב את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי ההרשעה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי."

כן ראו ע"פ (חי') 34307-12-10 ליאור בן אברהם סובוטניק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (7/4/11), שם בית המשפט המחוזי קיבל ערעור על פסק דין בו הורשע המערער על פי הודאתו במעשה מגונה בפומבי והחליט להימנע מהרשעתו בדין, לאור אופי העבירה, גילו של המערער והיותו ללא עבר פלילי, וכך נקבע, בין היתר, בפסק הדין:

"בע.פ. 9090/00 בועז שניידרמן נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 22/2/2001, (פורסם ב"נבו"), היה מדובר במערער שהוא ושותפו חברו לביצוע שוד בקיוסקים בעיר העתיקה בבאר שבע. לשם כך הצטיידו בנשק מסוג רימון, סכינים, אלה וכובע גרב. הם נסעו מדימונה לבאר שבע כשעימם הציוד האמור, והסתובבו בעיר העתיקה במטרה לחפש יעד לביצוע המתוכנן. הם נעצרו כשהם עומדים בתחנה המרכזית. בית המשפט המחוזי בבאר שבע הרשיע את המערער, על פי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת נשק (עבירות החמורות בהרבה מהעבירה שבה הורשע המערער בענייננו).

בית המשפט העליון, בפרשת שניידרמן הנ"ל, החליט לקבל את הערעור של המערער ולבטל את ההרשעה ועונש המאסר המותנה שהוטל עליו, והורה על מבחן ללא הרשעה ועל ביצוע 300 שעות לתועלת הציבור. בית המשפט נימק את דבריו, בין היתר, באומרו כי למרות שמדובר בהתלבטות לא קלה, הרי ש"האינטרס של המערער בשיקומו אינו רק אינטרס של העבריין ואינו רק פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זהו אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. עניינו של אינטרס זה הוא לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות כבענייננו לחזור לחיק החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי. הסטיגמה הדבקה בהרשעה, עלולה לפגוע בכך".

ו. סבורני כי איזון ראוי בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס האישי של המערער שלפנינו מוביל למסקנה כי עלול להיווצר פער גדול מדי בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית של המערער שלפנינו לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה.

אשר על כן, נראה לי נכון וצודק יהיה להורות על קבלת הערעור. סבורני כי נוכל להבטיח שהמערער ימשיך ויתמיד בקבלת הטיפול שלו הוא זקוק, זאת באמצעות פיקוחו של שירות המבחן.

כמו כן נראה לי כי ראוי שנטיל על המערער ביצוע שירות לתועלת הציבור".

8. סוג העבירה וטיבה

במקרה שבפניי עסקינן בעבירת הסגת גבול כדי לעבור עבירה, עבירה שהמחוקק קבע עונש מרבי של שנתיים מאסר. ככלל אין מקום להימנע מהרשעה בעבירות של הסגת גבול במטרה לבצע עבירה, על בתי המשפט והחברה לפעול למגורן וישנו אינטרס ציבורי מובהק לכך.

למרות זאת יש לזכור שענישה הינה אינדיבידואלית ויש לבחון כל מקרה לגופו, בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך: ע"פ 8169/20 **חיים שלום נ' מדינת ישראל** [נבו] (26.08.21):

"ברם, מלאכת הענישה - ובכלל זאת האפשרות של אי-הרשעה - היא אינדיבידואלית ונעוצה בנסיבות המעשה והעושה. לא די אפוא להסתפק בכותרת העבירה, אלא יש לבחון את העבירה כפי שבוצעה."

התייחסות נוספת בע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** [נבו] (31.12.2007):

"מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין" (פסקה 11).

מעיון בכתב האישום המתוקן יש למקם את ביצוע העבירה על ידי הנאשם ברף החומרה הנמוך של עבירות הסגת הגבול, הנאשם לא עשה שימוש בנשק קר או חם (עבירה שהמחוקק קבע בגינה עונש מרבי של ארבע שנות מאסר), ועולה תמונה לפיה הנאשם ביצע את העבירה לשם קידום ענייניו האישיים בלבד. לא נטען כי היתה בכוונתו להפיץ את הבחינה לאחרים או להפיק רווח כלכלי או רווח כלשהו עבור צדדים שלישיים, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

מדובר בנאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אשר הביע חרטה, לקח אחריות על מעשיו, לא ביצע עבירות נוספות ממועד הגשת כתב האישום ושירות המבחן סבור כי יש להימנע מהרשעתו.

על פסיקות בתי המשפט בעבירה של הסגת גבול פלילית שלא על דרך הרשעת נאשמים ניתן ללמוד מעיון בת"פ (שלום י-ם) **2907/07 מדינת ישראל נ' אביכזר (פורסם במאגרים משפטיים: 13/1/14)** - שם הסיגו הנאשמים גבול לחנויות בשוק הסיטונאי בחברון. גזר דין ניתן בהסכמת הצדדים, במקרה זה קבע בית המשפט כי שיקולי השיקום במקרה זה גוברים על האינטרס הציבורי בהרשעתם, שירות המבחן עמד על הנורמטיביות של הנאשמים וכן "תפר" כדברי בית המשפט שירות של"צ למידותיהם. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין אי הרשעה ושירות קצר לתועלת הציבור ועד הרשעה ומאסר בפועל למספר חודשים, בית המשפט נמנע מהרשעתם של הנאשמים בדין והטיל עליהם צו של"צ הנע בין 100 ל-120 שעות.

כמו כן ר' ת"פ (שלום רמ') **18587-01-24 מדינת ישראל נ' בנג'מין ניקולאס דה יונג (פורסם במאגרים משפטיים: 18.6.25)** - שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסגת גבול פלילית, הנאשם אשר באותו הזמן היה גרוש מהמתלוננת הסיג גבול לגן אשר ניהלה המתלוננת, כאשר

הגן היה סגור, וכן ניתק כבלים של מצלמות הגן ושפך חומר קוטל עשבים על מספר עציצים ברחבי הגן. במקרה זה עמד בית המשפט על הנזק המוחשי שעלול להיגרם לנאשם באם יורשע והורה על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

לאור כל האמור לעיל אני קובע כי נסיבות העבירה מאפשרות הימנעות מהרשעה אשר לא תפגע במקרה זה באופן ממשי בשיקולי ענישה אחרים לרבות באינטרס הציבורי המעוגן בהרשעת נאשמים ככלל.

9. פגיעה חמורה בשיקום הנאשם

נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין.

על התפתחות הדין הנוגע להגמשת דרישת הנזק הקונקרטי, כאשר עומדת תכלית שיקום העבריין עמד בית המשפט המחוזי בעפ"ג (ב"ש) 27326-12-21 יצחק קיזר נ' מדינת ישראל [נבו] (09/03/22):

"הכלל הוא שהשימוש בכלי של ביטול ההרשעה יעשה כחריג שבחריגים, וזאת לצד הוכחת הנזק הקונקרטי והנטל להוכחתו [ראו למשל רע"פ 3958/17 אלימלך נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.6.2017); רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.1.2015); רע"פ 3224/19 אביב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.5.2019)]."

עם זאת, גם בהקשר של הנזק הקונקרטי מצאו בשנים האחרונות אפשרויות הגמשה במקרים המתאימים, כאשר כאמור עוצמתה של הפגיעה בערכים המוגנים אפשרה זאת, על מנת לאפשר לעבריין להשתקם ולחזור להשתלב בחברה היצרנית ובקהילה [למקרים שכאלו ראו למשל ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.2001); ע"פ 3554/16 יעקובוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.6.2017)].

לטעמי, בהקשר של הנזק הקונקרטי, נכון להתבונן על כל נאשם ונאשם. לכל אדם קיימים מאפיינים אחרים, הוא נמצא בסביבה מסוימת ואורח חייו ייחודי. על כן, נזקו יהיה לא אחת תלוי בנתוניו האישיים, בנתוני סביבתו, הקהילה, התרבות וכיוצ"ב נתונים המשפיעים על יכולת התקדמותו והתפתחותו של אדם בסביבתו"

וכן בעניין קיזר שלעיל ניתנה רשימה לא סגורה של שיקולים אשר יש לבחון בכל מקרה:

"יש לבחון קונקרטי את חלקו של העושה במכלול האירוע, האם מדובר במעידה חד פעמית או במאפיין התנהגותי וכן יש לבחון גם את התנהגותו של העושה לאחר האירוע ובכלל זה את אופן נטילת האחריות ולא פעם גם שיקולי חרטה לניסיונות להקטין את הנזק. אין מדובר כמובן ברשימה סגורה של שיקולים וכל מקרה יהיה לגופו"

באשר לנזק התעסוקתי הוגשו מסמכים המצביעים על פגיעה בתעסוקתו של הנאשם ובגינם מצאתי כי יש בהרשעתו בהליך זה פגיעה ממשית וכן עתידית בעיסוקו של הנאשם, ואסביר:

הרשעה בפלילים עלולה להסב פגיעה ממשית וארוכת טווח בסיכוייו של הנאשם לשקם את דרכו, לשוב למסלול לימודים ולהשתלב בעתיד בשוק העבודה. עצם קיומה של הרשעה פלילית נלוות עלולה להקשות על קבלה למוסדות אקדמיים, להכשרה מקצועית ולמקומות עבודה ובפרט במקומות הדורשים אמון, יושרה ועמידה בסטנדרטים אתיים גבוהים. בעניינו של הנאשם, כמי שכבר סולק מהלימודים בעקבות ביצוע העבירה הנדונה, הרשעה תעמיק את הפגיעה ותציב חסם בפני חזרתו למעגל הלימודים והעשייה באופן שעלול לקטוע תהליך שיקומי בשלב קריטי של חייו של הנאשם, שהינו רווק כבן 27, ובכך לפגוע ביכולתו לבנות עתיד מקצועי נורמטיבי.

על כך יש להוסיף כי הרשעת הנאשם עלולה לחסום בפניו את האפשרות לנהל את העסק המשפחתי אותו הוא מנהל כיום (מסמך מיום 26.10.2025, נ/1) וזאת לאור העיסוק של החברה כקבלן משנה מול גורמים רגישים לרבות משרדי הביטחון, תאגידי מים ורשויות מקומיות (מכתב אבי שלצר מיום 27.10.2025, נ/1), מקומות שבהם נדרש אמון, מהימנות ויושרה ברמה גבוהה, וזאת בשל הפגיעה המובנית שכרוכה בהרשעה פלילית במעמדו ובכשירותו המקצועית של הנאשם כמנהל החברה.

לאור האמור לעיל, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין, מצאתי כי הנאשם הוכיח כי הוא עלול בסבירות גבוהה להיפגע מהרשעה בתיק. בעניינו של הנאשם אציין כי אמנם לא מדובר בהוכחה ברף הגבוה של נזק תעסוקתי מוכח אך די בראיות שהובאו בצירוף התרשמות שירות המבחן ובלי להתעלם מרף החומרה הנמוך בביצוע העבירה כדי להתרשם בקיומו של נזק תעסוקתי משמעותי בנסיבות המקרה.

לאור חומרת העבירה שאינה ברף גבוה, נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין, והתקיימות שני התנאים המצטברים בהלכת כתב בעניינו של הנאשם מצאתי להורות על אי הרשעתו של הנאשם בדין.

באשר להמלצת שירות המבחן מצאתי כי יש בה להוות ענישה שיקומית וחינוכית הולמת בעניינו של הנאשם. נמחק בהתאם להחלטה בגזר הדין, ובשל הצורך בהרתעה בעבירות מסוג זה, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 200 שעות (ולא כהמלצת שירות המבחן בהיקף של 120 שעות) וזאת תוך שמירה על האיזון הראוי בין שיקולי שיקום הנאשם לבין האינטרס הציבורי.

לאור כל האמור לעיל אני מורה על אי הרשעת הנאשם בדין ועל הטלת העונשים הבאים על הנאשם:

א. אני מורה כי הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) במכסה של 200 שעות, על פי תוכנית שתוגש לאישור בית המשפט תוך 60 ימים מיום מתן גזר הדין.

ב. אני מורה על מתן התחייבות מטעם הנאשם להימנע מלעבור עבירה אותה עבר בתיק זה משך 3

שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 3,000 ש"ח; אם לא ייתן הנאשם ההתחייבות היום, ייאסר למשך 30 ימים.

אני אוסר על פרסום כל פרט מתוך תסקירי שירות המבחן למעט המלצותיו העונשיות של שירות המבחן.

המזכירות תעביר ההחלטה לעיון שירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום י"ח בטבת תשפ"ו, 07/01/2026 במעמד הנוכחים.

הנאשם: לאחר שגזר הדין הוקרא בפניי, אני מתחייב להימנע מלעבור עבירה שעברתי בתיק זה משך 3 שנים החל מהיום. אני מודע לכך כי ההתחייבות הינה על סך 3,000 ₪.

החלטה

הנאשם נתן התחייבות בפני בית המשפט כאמור בתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה, התש"ף - 2019).

ניתנה והודעה היום י"ח בטבת תשפ"ו, 07/01/2026 במעמד הנוכחים.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.